

opfatter signalet om, at det offentlige sætter stor pris på lilleputterne, der drøner rundt ude i Ballerup hvert andet øjeblik – at det ikke kun er de store organisationer og eliten.

Men dermed er ikke sagt, at jeg ikke prioriterer eliten højt. Det gør jeg bestemt. Eliteidrætten er vigtig, dels fordi der er nogle dygtige mennesker, der får lov at blive dygtigere, men jo også, fordi det er et udstillingsvindue. Et udstillingsvindue, der kan få mennesker til at gå med ind på amatørplan i nogle af de idrætsgrene, hvor det går godt, og det andet er naturligvis, at det er et udstillingsvindue for Danmark.

Jeg kunne godt tænke mig engang at se en opgørelse over, hvor mange penge idrætten egentlig tjener hjem til det danske samfund i god PR. Jeg tror faktisk, at vi skulle bruge ganske mange penge på at få de spaltmillimeter og de billeder, og hvad ved jeg, rundt om i verden, som idrætten skaffer os, om ikke gratis, så dog med goodwill.

Det internationale samarbejde, åbningen mod Øst- og Centraleuropa og alt det skal jeg ikke gøre ret meget ud af her, kan jeg se på uret, men igen en vigtig opgave, som idrætten er indstillet på at tage, men dér er det vel vigtigt at holde fast i, at det er den folkelige udveksling, der er det afgørende. Det er ikke nødvendigvis eliten. Det skal igen være for at lære, at det også er fællesskabet, som de har brug for derovre.

Så er jeg i øvrigt glad for, at denne her debat har vist, at den gamle ideologi om, at det enten er elite eller bredde, er død og borte. Tænk engang at have en idrætsdebat i Folketinget, hvor det er tilladt at stræbe og træne og udfolde sig og blive den bedste, og hvad ved jeg. Nej, hvor er det dejligt.

Jeg kan da huske for 15 år siden, da var det forbudt – det, alle ikke kunne, måtte ingen. I dag må man gerne også forsøge at være den bedste, ikke på bekostning af alle de andre, men fordi man har en udfordring i det og så videre. Tænk, hvor er det en dejlig holdningsændring.

Idrætten skal selvfølgelig være selvstændig organisatorisk, ja. Idrætten skal selvfølgelig ikke pålægge sine frivillige ledere for meget, nej. Men de er en del af samfundet, og jeg synes faktisk – og det skal jeg slutte med – debatten i dag har været med til en lille bitte smule at nedvurdere idrætslederne. Det fremstilles en gang imellem, som om de ikke ved, hvad der sker i det danske samfund.

Jeg tror, idrætsledere ved, hvad der sker i det danske samfund. Og jeg tror også, de er indstil-

let på at gøre det stykke arbejde, der skal til, for i fællesskab med alle os andre at løse problemerne i det danske samfund. Så meget respekt må man have for dem og deres menneskelige holdninger, at man ved, at de vil godt være med.

Ole Donner (DF):

Jeg skal starte med at takke kulturministeren for redegørelsen.

Vi synes i Dansk Folkeparti, det er godt med en debat om idrætten. Og det er jo efterhånden også mange år siden, man har haft sådan en debat, så derfor hilser vi den meget velkommen.

I øvrigt mener vi, at idrætsorganisationerne og sporten og dens ledere gør det godt. Vi mener, at de tusindvis af frivillige, ulønnede ledere gør det godt. De gør et kæmpe arbejde. Og, som det jo hedder, så bærer arbejdet lønnen i sig selv. Og det er vi meget glade for, ellers skyldte samfundet en hel del penge væk, for der er virkelig mange, der bruger hele deres tid på at være sportsledere.

Og det er jo også sådan, at ved at være sportsleder, ved at være aktiv sportsdeltager, får man glæden ved at være sammen og dyrke kammeratskab og sport. Jeg har selv i mange år været aktiv og både på lederplan og på sportsplan fået mange gode menneskelige oplevelser ud af det.

Tips- og lottomidler kunne vi i Dansk Folkeparti godt gå med til at bruge udelukkende på idræt – altså efter nogle budgetter – og sige, at når budgetterne var opstillet, så skulle lederne have de penge, der skulle til for at dække det ind.

Frivillige ledere og sportsfolk bør have arbejdsro. De skal bruge mere tid på at lede og træne deltagerne frem for at styrte rundt og kradse penge ind eller opstille budgetter og afholde fester og bankospil og meget andet for at få budgetterne til at nå sammen. Det er der virkelig mange mennesker, der bruger for meget tid på.

Vi er modstandere af tvang og trusler. Og her tænker jeg på afsnittet om integration af flygtninge og indvandrere. Vi synes, det er godt, at flygtninge og indvandrere deltager i sportsskampe og sportsklubber, men vil de være med, så mener vi, at de må gøre sig fortjent til det.

Fortsat er det jo dog trods alt sådan, at hvis man udtager et fodboldhold, så tager man de 11 bedste spillere plus dem, man mener er bedst på udskiftningsbænken. Og det mener vi ikke der skal laves om på.